

Sygn. akt IV U 1298/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 r.

sprawy F. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania F. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 sierpnia 2018r.

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1298/18

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 24 lipca 2019 r.

Decyzją z dnia 13 sierpnia 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił F. G. przeliczenia podstawy wymiaru pobieranej przez niego emerytury oraz obliczenia okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 111 wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe z: 1. liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia, 2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Uwzględniając w podstawie wymiaru przedłożone wynagrodzenia (1966-1967) dotychczas ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, który wynosi 1108,35% jest nadal najkorzystniejszy. W związku z powyższym ZUS odmówił przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

Dokumenty znajdujące się w aktach emerytalnych zostały już uwzględnione przy wyliczeniu dotychczasowej wysokości świadczenia.

Jednocześnie ZUS poinformował, że celem ewentualnego przeliczenia świadczenia należy przedłożyć zaświadczenie z Instytutu (...) z podaniem prawidłowej kwoty wynagrodzenia w roku 1976, ponieważ występują rozbieżności między kwotą podaną w legitymacji ubezpieczeniowej a kwotą wykazaną w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 25.02.2014r.

Wnioskodawca F. G. reprezentowany przez pełnomocnika, zakwestionował prawidłowość wydanej przez ZUS decyzji składając od niej odwołanie.

Wniósł o ustalenie, że w okresie od roku 1966 do 1967 oraz w okresie od 1972-1976r. tj. w czasie 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, ubezpieczony pobierał regulaminową premię w wysokości 25% i 15% wynagrodzenia, a w konsekwencji ustalenie, że przyjęty przez ZUS wskaźnik podstawy wymiaru wynoszący 108,35% jest заниżony.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w R. domagał się jego oddalenia. Podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, podkreślając jednocześnie, że jest ono prawidłowe. ZUS podniósł, że z przedłożonego do wniosku o przeliczenie emerytury zaświadczenia z dnia 23.07.2018r. wynika, że wnioskodawca osiągał wynagrodzenie od 1.10.1966 do 31.12.1966r. wynoszące 3000 zł natomiast od 01.01.1967r. do 31.08.1967r. – 8.000zł. Organ rentowy przyjął te wynagrodzenia i dokonał symulacyjnego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń z tych lat. Wskaźnik okazał się niekorzystny, ponieważ wskaźniki za te lata były niższe (za 1966-20,88%, za 1967r – 33,07%) w odniesieniu do wskaźników za inne okresy wynagrodzenia. W 1966r. wnioskodawca wykonywał pracę zawodową dopiero od 26.07.1966r. Tak więc ZUS przyjął za okres zatrudnienia w (...) od 26.07.1966r. do 30.09.1966r. wynagrodzenie minimalne pracowników.

ZUS ustalając wysokość podstawy wymiaru emerytury uwzględnił wynagrodzenie w (...) trwające od 9.12.1972r. do 24.01.1976r. na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 25.02.2014r. Zdaniem organu rentowego brak jest określenia kwotowego wypłaconych premii. Ponieważ zakład pracy nie posiada regulaminów z lat 1972-1976, nie można więc stwierdzić, czy premie były wypłacone w każdym miesiącu i zawsze w tej samej wysokości.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył , co następuje:

F. G. urodził się (...)

Decyzją z dnia 7.03.2014r. ZUS przyznał F. G. emeryturę od dnia 1 marca 2014r. W decyzji do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie ubezpieczonego z 20 lat kalendarzowych z całego okresu zatrudnienia (1973-1988, 1993, 1995-1997), a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury został ustalony na 108,35%.

Do ustalenia wysokości emerytury uwzględnionych zostało 23 lat 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych, oraz 5 lat okresów nieskładkowych.

W dniu 27.07.2018r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Do wniosku dołączono zaświadczenie z Zakładów (...) z dnia 23.07.2018r. stwierdzające, że wnioskodawca był zatrudniony w tej firmie od 26.07.1966r. do 31.08.1967r. W zaświadczeniu podano przychód obliczony na podstawie angażu za okres od 1.10.1966r. do 31.08. 1967r. wynoszący w 1966 - 3.000,00 zł, 1967r. – 8.000,00 zł. W aktach organu rentowego zalega także pismo firmy (...) w B. z dnia 20.07. 2018r. , informujące, że wpis znajdujący się w angażu dot. „premię do

25%- premii regulaminowej” nie został uwzględniony przy sporządzaniu Rp-7 z dnia 25.02.2014r. ponieważ firma nie posiada regulaminów wynagradzania za lata 1972-1976. Nie można więc jednoznacznie stwierdzić, czy ww. premia była wypłacana w każdym miesiącu w tej samej wysokości.

Decyzją z dnia 13.08.2018r. zaskarżoną w sprawie, organ odmówił F. G. przeliczenia emerytury wskazując na brak podstaw ku powyższemu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zalegające w aktach organu rentowego, których treść i forma nie budziły wątpliwości oraz stanowiska stron zawarte w pismach procesowych.

Wbrew żądaniu zawartemu w odwołaniu wniesionym przez F. G. od decyzji z dnia 13 sierpnia 2018r. stwierdzić należy, że nie ma podstaw do jej zmiany. Przedmiotowa decyzja została wydana w stanie faktycznym zgodnym z danymi wynikającymi z dokumentów przedłożonych przed organem rentowym oraz zgodnie z obowiązującymi zasadami prawnymi.

Niewątpliwie instytucja przeliczenia wysokości świadczenia umożliwia zwiększenie emerytury lub renty. Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Powyższe regulacje wyraźnie zatem stanowią, że nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia, w uwzględnieniu wniosku o przeliczenie, musiałby być wyższy od poprzednio obliczonego.

W niniejszej sprawie wszystkie zgłaszane przez wnioskodawcę zarzuty i wątpliwości odnośnie prawidłowości procedowania ZUS przy ustalaniu podstawy wymiaru jego świadczenia zostały wyjaśnione przez organ rentowy w pismach procesowych z dnia 10.01.2019r. i 6.05.2019r. Pisma te zostały doręczone pełnomocnikowi wnioskodawcy. Zauważyć należy, że ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. Na powyższe wskazuje przepis art. 3 kpc, który stanowi, że to na stronach ciąży obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie, a nadto przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nie jest rzeczą sądu wyszukiwanie dowodów w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, a dopuszczenie dowodu z urzędu jest dobrowolne i nie może naruszać zasady bezstronności. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu lub też zaoferowania dowodów niepozwalających poczynić kategorię ustaleń lub budzących istotne wątpliwości obciążają stronę. Stąd też, to na ubezpieczonym spoczywała powinność przedstawienia takich dowodów, które w niebudzący wątpliwości sposób, pozwalałyby na podwyższenie podstawy wymiaru jego emerytury.

O tym jakie okresy zatrudnienia wnioskodawcy zostały przyjęte przez ZUS przy wyliczaniu wysokości jego emerytury, jaka wysokość wynagrodzenia została uwzględniona oraz w oparciu o jakie dokumenty czyniono wyliczenia, Zakład szczegółowo wyjaśnił w złożonych w sprawie pismach. Wyliczenia organu rentowego znajdują pełne

odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów. Natomiast sposób wyliczenia prezentowany przez wnioskodawcę nie znajduje potwierdzenia w złożonych dowodach.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że wydana przez ZUS decyzja jest prawidłowa i odpowiada stanowi faktycznemu oraz obowiązującym przepisom prawa. Dlatego też na podstawie art. 47714 § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy jako nieuzasadnione.